Pregaria.cat

Entrada

La mirada interior

Quan mires, quan ets mirat, sempre hi ha una certa notícia. Pots comunicar o rebre comunicació en forma d'idees, dubtes, sorpresa, curiositat, inquietud... Els ulls parlen el seu llenguatge. Des de la possibilitat de retornar la mirada fins a la de tancar els ulls, hi ha una quasi infinita gamma de possibilitats de tota mena.

Hi ha mirada interior? És possible? De fet es dona?

• Aquell monjo que, ja fa segles, il·lustrava els llibres amb signes i dibuixos, segurament anava transcrivint l'experiència d'una mirada interior. Inspiració, imaginació, pau de l'ànima... i quelcom més, no definit amb paraules, que li arribava ves a saber d'on. Ell mateix se sorprenia del que havia escrit o dibuixat.

• Com és que tanques els ulls en un moment determinat de la pregària? Les teves mans continuen sostenint el llibre. Però dins teu ha entrat una realitat, un no sé què, que fa uns segons no hi era. És com una emoció no buida. Potser és la mirada interior?

• Vols que et digui una cosa? És una confidència. En mirar aquell cim tan espectacular, en el fons de mi he tingut la impressió que ja el coneixia. No hi havia estat mai i –que recordi– tampoc l'havia vist, però aquella visió no era nova per a mi. Potser era un record d'una vida anterior, com em diria un mestre de l'Índia. No ho sé explicar; l'únic que sé és que no era novetat.

• De petit la mare em va ensenyar una pregària que començava dient: "Ulls del bon Jesús, mireu-me". Potser pensaràs que soc un il·lús, però et dic que alguns cops a la vida estic segur que he rebut aquella mirada. Et podria dir el dia, l'hora i el lloc. Estava estirat a terra i al meu costat hi havia vist unes flors de color morat clar.

Si us plau, estiguem atents al nostre interior. No el sufoquem amb la nostra vida tan estressada.

Jesús Renau sj.